

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

VOORZITTER VAN DE XIIe KAMER

A R R E S T

**nr. 219.612 van 5 juni 2012
in de zaak A. 203.695/XII-6842**

In zake: Thibaut COMTE
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaten Christiaan Lesaffer en Kyoto Van Herreweghe
kantoor houdend te 2000 Antwerpen
Oudeleeuwenrui 19
bij wie woonplaats wordt gekozen

tegen:

1. de STAD BRUGGE
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Bart Staelens
kantoor houdend te 8000 Brugge
Gerard Davidstraat 46 bus 1
bij wie woonplaats wordt gekozen
2. de GOUVERNEUR VAN DE PROVINCIE
WEST-VLAANDEREN
woonplaats kiezend te 8200 Brugge
FAC Kamgebouw
Koning Albert I-laan 1/5 bus 6

I. Voorwerp van de vordering

1. De vordering, ingesteld op 17 februari 2012, strekt tot de schorsing van de tenuitvoerlegging van de beslissing van 20 december 2011 van de gemeenteraad van de stad Brugge om Dirk Broeckx, en niet Thibaut Comté, te benoemen tot officier-dienstchef bij de beroepsafdeling van de brandweer, en van het besluit van 2 februari 2012 van de gouverneur van de provincie West-Vlaanderen waarbij die gemeenteraadsbeslissing wordt goedgekeurd.

II. Verloop van de rechtspleging

2. De verwerende partij heeft een nota ingediend.

Auditeur Iris Verheven heeft een verslag opgesteld.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 15 mei 2012.

Staatsraad Johan Lust heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Christiaan Lesaffer, die verschijnt voor verzoeker, advocaat Pieter-Jan Staelens, die verschijnt voor de eerste verwerende partij, en attaché Sara Maes, die verschijnt voor de tweede verwerende partij, zijn gehoord.

Auditeur Iris Verheven heeft een met dit arrest eensluidend advies gegeven.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

III. Schorsingsvoorwaarden

3. Krachtens artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State kan slechts tot schorsing van de tenuitvoerlegging worden besloten onder de dubbele voorwaarde dat ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten beslissing kunnen verantwoorden en dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen.

IV. Voorwaarde van het moeilijk te herstellen ernstig nadeel

Standpunt van verzoeker

4. Verwijzend naar “de nakende hervorming van het statuut van het brandweerpersoneel waarvan de verdere uitvoering en activering is opgenomen in het regeerakkoord van 1 december 2011”, is volgens verzoeker de kans reëel dat in de nabije toekomst het huidige korps van Brugge zal verdwijnen net als de functie van officier-diensthofd daarin. Tegen die achtergrond vreest verzoeker de kans te mislopen “om ooit nog als dienstchef te worden bevorderd in Brugge”. In dat geval -“dan”- verliest, naar de mening van verzoeker, een annulatiearrest elk nuttig effect voor hem “aangezien de heer Broeckx de ervaring die hij dan opdeed als dienstchef in Brugge wel in de schaal zal kunnen werpen wanneer een nieuwe functie te begeben is in een nieuw of gewijzigd korps”.

Beoordeling

5. Het nadeel gaat uit van een toekomstige hervorming van de brandweer. Wanneer die er precies komt en wat ze zal inhouden voor welbepaald het stedelijk brandweerkorps van Brugge en voor de functie van officier-dienstchef daarin, is vooralsnog koffiedik kijken. In dit licht worden verwerende partijen dan ook bijgevallen waar zij het aangevoerde nadeel volstrekt onzeker en hogelijk hypothetisch noemen.

6. Maar zelfs in de veronderstelling dat op termijn het korps zou verdwijnen en verzoeker zich finaal voor de onmogelijkheid geplaatst zou zien om “nog als dienstchef te worden bevorderd in Brugge”, blijft de vraag in welk opzicht hij hierdoor een nadeel lijdt dat voor hem niet alleen moeilijk herstelbaar is maar ook ernstig.

Immers wijst verzoeker, die op vandaag kapitein-commandant bij de brandweer van de stad Antwerpen is, geen enkel element aan dat ervan doet blijken dat hij enige, laat staan een bijzondere, band heeft met -specifiek- Brugge en het Brugse brandweerkorps.

Voorts is het niet onaannemelijk dat er, zoals de tweede verwerende partij in de nota opmerkt, niettegenstaande de brandweershervorming “steeds in gelijkwaardige functies en titels [als die van officier-dienstchef zal] moeten voorzien worden”.

Een en ander brengt mee dat de Raad van State in de huidige stand van de procedure het nadeel dat verzoeker ondervindt ten gevolge van de eventuele onmogelijkheid om te Brugge dienstchef te worden, voor de betrokkene niet als meer ingrijpend of zwaarwichtiger inschat dan het nadeel dat elke kandidaat voor een benoeming of bevordering naar keuze nu eenmaal ondervindt wanneer hij wordt afgewezen en dat in beginsel niet te beschouwen is als ernstig in de zin van artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State.

7. De vrees van verzoeker, ten slotte, dat zonder schorsing een annulatiearrest elk nuttig effect zal verliezen omdat D. Broeckx zich “wanneer een nieuwe functie te begeven is in een nieuw of gewijzigd korps” zal kunnen beroepen op de ervaring die hij op grond van de vernietigde benoeming opdeed, komt ongegrond voor.

De in de procedure ten gronde eventueel uit te spreken nietigverklaring van de bestreden bevordering heeft tot gevolg dat die bevordering geacht moet worden nooit te zijn verleend, zodat de betrokkene geacht moet worden de betrekking nooit te hebben uitgeoefend en er geen ervaring in te hebben opgedaan.

Komt bijgevolg, na de vernietiging, verzoeker met D. Broeckx in concurrentie voor een bevordering, weze het “in een nieuw of gewijzigd korps”, dan zou de overheid bij de beoordeling van hun titels en verdiensten geen rekening mogen houden met de ervaring die D. Broeckx verwierf in de uitoefening van de functies die inherent zijn aan de vernietigde bevordering. Indien zij dat toch zou doen, dan zou zij het *erga omnes* geldende gezag van gewijsde van het vernietigingsarrest miskennen.

Te dezen blijkt niet dat er redenen zijn die voor een dergelijke schending moeten doen vrezen en dat namelijk na een annulatie van de thans

bestreden beslissing enige overheid, in strijd met wat in beginsel vermoed moet worden, bij een vergelijking van de titels en verdiensten van verzoeker en D. Broeckx rekening zal houden met de onwettig verkregen ervaring die de laatstgenoemde opdeed.

8. Uit wat voorafgaat volgt dat verzoeker niet geloofwaardig maakt dat hij ten gevolge van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing een nadeel riskeert dat én ernstig én moeilijk herstelbaar is. Aldus is alvast aan één van de cumulatieve grondvoorwaarden voor een schorsing niet voldaan.

Deze vaststelling volstaat om de vordering in haar geheel te verwerpen.

BESLISSING

De Raad van State verwerpt de vordering tot schorsing.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van 5 juni 2012, door de Raad van State, XIIe kamer, samengesteld uit:

Johan Lust,	staatsraad,
	waarnemend voorzitter,
bijgestaan door	
Frank Bontinck,	griffier.

De griffier

De voorzitter

Frank Bontinck

Johan Lust